

نوی نی

قانع به فقر خویشم سلطان بی نیازم
طمع ز کس ندارم فارغ ز حرص و آزم
در مکنّت و حشمت باقی نمانده هیچکس
ذوق فنا بجویم ورد و دعاست نیازم
مویم سپید گشت در گرم و سرد روزگار
آلوده نیست دستم چون سرو سرفرازم
در جنگ با تعدی قلم تیز خنجر ماست
با هر نبرد علیه دزدان همفکر و هم آوازم

منتظر